

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Ordningerne, drevet ham ud i en Paastand, som der ikke er fjerneste Grundlag for; naar man vil tage Landøkonomisk Driftsbureau's Beregninger over Landmændenes Forrentningsprocent gennem Aarene.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der med visse Forbehold anbefalede det foreliggende Forslag, sagde, at det var en midlertidig Foranstaltning. Det kan man ikke sige. Det er en Foranstaltning, der gaar ud paa at inddrage en større Kreds under den hidtil gældende Ordning om Gældssanering. At Regeringen ved Gennemførelse af dette ikke mener, at hele det store Spørgsmaal er løst, er indrømmet. Det er Hensigten — og det har jeg allerede meddelt Tingets Medlemmer —, at man i Gældssaneringsudvalget vil fortsætte Drøftelsen om, hvorvidt der skal være en Mulighed for Oprettelse af en Krisekasse for det samlede Landbrug over for Prissvingningerne paa Verdensmarkedet, der har vist sig at have saa forfærdelige Virkninger for det danske Landbrug, ja, for hele det danske Samfund.

Knud Kristensen: Naar jeg har bedt om Ordet ved denne Sags Behandling, er det, fordi jeg er blevet provokeret frem af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, der, som sædvanlig, ikke kan tage Ordet, uden at han skal rette et Angreb paa Venstre.

Men forinden jeg gaar over til det, jeg egentlig vilde sige, vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Udtalelser. Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fandt en Begrundelse for vore Ejendomsskatter i, at Ejendomsskatterne i 1921—22 var mindst lige saa høje; som de er nu, og det ærede Medlem anfører det Ræsonnement, at naar vedkommende har overtaget Ejendommene med den Skat, har de ikke noget at beklage sig over. Jeg forstaaer meget vel, at det er det ærede Medlems Standpunkt, men det ærede Medlem ved vel, at det er ikke alle Landmænd, der har overtaget Ejendomme i 1921—22. Hvis man er pligtig til at bære den Skat, man har fra den Tid, da man overtog Ejendommen, og det er urigtigt at sætte Skatten ned, saa maa det vel ogsaa være urigtigt at sætte den op. Og hvad saa med alle de Landmænd, der har overtaget deres Ejendomme før Krigen — dem er der dog nogle af endnu, og de er heller ikke saa gamle —, og med alle dem, der har overtaget deres Ejendomme, da Ejendomsskatterne var lave, baade før og efter 1922? Har de ikke Krav paa en

Nedsættelse? Kan man begrunde Ejendomsskatternes Størrelse ved at nævne et Aar, hvor de var allerhøjest og sige, at de Folk, der har overtaget Ejendomme i det Aar, har ikke noget at beklage sig over, og saa har de andre heller ikke? Jeg synes, der maa være lidt Ræson i det ærede Medlems Tankegang. Enten maa det være de Skatter, man har overtaget Ejendommen med, der lægges til Grund, eller ogsaa maa der være et andet almindeligt Synspunkt. For det ærede Medlem er jo enig i, at man kan ikke sætte dem op i al Almindelighed; han siger selv, at der maa ydes Erstatning, det kan ikke være de nuværende Skødehaveres Pligt at paatage sig denne øgede Udgift.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sagde, at vi i Fjor havde stemt imod det Ændringsforslag, som det daværende Frie Folkeparti havde stillet; og jeg havde været Ordfører. Det er rigtigt, men naar det ærede Medlem siger det uden at føje nogen Forklaring til, vil jeg henstille, om det ærede Medlem ikke er indforstaaet med, at saa maa alle faa den Opfattelse, at vi var Modstandere af Forslagene og vilde forhindre deres Gennemførelse. Og dette er ganske urigtigt. I den Motivering, jeg gav for Afstemningen, sagde jeg, at vi tidligere havde stillet saadanne Forslag og meget ønskede dem gennemført, og at vi havde megen Sympati for de Forslag, som Det frie Folkeparti havde stillet; men de var blevet afvist og kunde ikke gennemføres, selv om vi ønskede det, og saa havde vi for at opnaa noget sluttet en Overenskomst med de øvrige Partier, og den holdt vi fast ved. Men det er maaske det, det ærede Medlem ikke kan forstaa, at naar man har sluttet en Overenskomst, staar man ved den. Er en saadan Tankegang fremmed for det ærede Medlem, beklager jeg det. Men jeg vil blot understrege, at hvis vi havde haft nogen som helst Udsigt til at gennemføre disse Forslag, saa havde de været gennemført i Forvejen, og derfor var det ganske unyttigt for det ærede Medlem og hans Parti at stille Forslag derom. Jeg gør blot disse Bemærkninger, ikke fordi det er urigtigt, at vi stemte imod, men fordi den Fremstilling, det ærede Medlem gav, og det Indtryk, Offentligheden maatte faa deraf, er fuldkommen forkert. Forholdet er lige det stik modsatte af det, som det i hvert Fald lykkedes det ærede Medlem at bibringe Offentligheden Indtryk af.

Saa sagde det ærede Medlem, og ogsaa den højtærede Landbrugsminister var inde paa, at vi i sin Tid havde stillet et Forslag,